

of the principles of administrative law, ways and methods of their application and legal guarantees in this branch.

It was found that in the countries where there are cases of interference in the court activity, the removal of executive bodies of organizational support to preserve the independence of the judiciary is justified. This experience of European justice system may be appropriate and useful for Ukraine, first for the part of solving problems concerning expansion of functions of vessels and spreading their independence and commitment of the courts to be subordinated only to the law.

It has been proved that the experience of introducing European practice of administrative justice can serve as an additional effective mechanism for protection of the rights of citizens and legal entities in Ukraine and help improving the process of development of the legislative state and the principle of separation of power.

Key words: foreign experience, administrative courts, organization of administrative justice, provision of administrative proceedings, Ukraine.

Стаття надійшла 13 жовтня 2016 р.

УДК 346.6.073.53.003.2

**В. А. Бондаренко,
Н. О. Пустова**

ХАРАКТЕРИСТИКА ПРИНЦИПІВ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПРОЦЕДУР ПУБЛІЧНИХ ЗАКУПІВЕЛЬ

Розглянуто принципи, на засадах яких побудовано законодавство у сфері публічних закупівель. Розкрито юридичну сутність принципів публічних закупівель і шляхи їх реалізації у процесі забезпечення публічних потреб. Проаналізовано проблеми, пов'язані зі застосуванням інформаційно-комунікаційних технологій у сфері публічних закупівель.

Ключові слова: адміністративні процедури, публічні закупівлі, принципи, ефективність, бюджетні кошти.

Постановка проблеми. Діяльність органів державної влади щодо здійснення публічних закупівель (далі – закупівель) є складним процесом, який вимагає чіткого алгоритму дій від суб'єктів цих правовідносин на всіх стадіях закупівельного процесу. Мінімальною структурною одиницею цього процесу є адміністративна процедура, вона має важливе юридичне значення для правовідносин у сфері закупівель, оскільки зазначені процедури, їх правова регламентація, правова якість і доступність безпосередньо впливають на якість і своєчасність забезпечення публічних потреб. Набуття чинності

Закону України від 25.12.2015 р. № 922-VIII «Про публічні закупівлі» (з 1 серпня 2016 року) значно розширило коло регульованих правовідносин у сфері закупівель. Однак, зважаючи на новизну, відсутність загального науково-теоретичного дослідження з цієї теми, порядок здійснення адміністративних процедур закупівель належної регламентації не отримав, також відсутня чіткість і уніфікація процедур закупівель. Такі обставини зумовлюють проблеми у правозастосовній практиці.

Стан дослідження. Значний внесок у вивчення адміністративного процесу й адміністративних процедур здійснили вчені: В. Авер'янов, Н. Бортник, В. Колпаков, О. Кузьменко, О. Остапенко, В. Серета та інші. Окремі аспекти, спрямовані на вивчення правової природи державного замовлення, вивчали М. Гурковський, В. Ковалів, Р.-В. Кисіль, Ю. Лозинський, О. Панкевич, О. Ярема та інші. За нинішніх умов наближення системи публічних закупівель в Україні до вимог Європейського Союзу в юридичній науці бракує комплексних досліджень теоретико-правових основ, принципів і порядку здійснення адміністративної процедури закупівлі для публічних потреб.

Метою статті є аналіз принципів здійснення адміністративної процедури публічних закупівель.

Виклад основних положень. Сучасний стан правового регулювання закупівель товарів, робіт, послуг на загальносуспільні потреби являє собою результат процесу складних перетворень і змін, що пройшли всі етапи розвитку держави та знайшли відображення в принципах, на яких засновано чинне законодавство.

Під адміністративною процедурою публічних закупівель розуміють діяльність органів державної влади щодо реалізації заходів правового, організаційного та економічного характеру, спрямованих на забезпечення публічних потреб. Законодавство, яке регулює сферу публічних закупівель, ґрунтується на певних принципах. Зважаючи на високу теоретичну й практичну значущість адміністративної процедури здійснення закупівель, доцільно розглянути ці принципи і визначити можливі шляхи їх реалізації.

Принципи здійснення закупівель визначено у ст. 3 Закону України «Про публічні закупівлі». Вони охоплюють: добросовісну конкуренцію серед учасників; максимальну економію та ефективність; відкритість і прозорість на всіх стадіях закупівель; недискримінацію учасників; об'єктивну та неупереджену оцінку тендерних пропозицій; запобігання корупційним діям і зловживанням [1].

Водночас, вважаємо, наведені принципи доцільно доповнити низкою інших.

Принцип професіоналізму. Це основний принцип, що відрізняє сучасну систему від колись існуючої системи розміщення замовлень, передбачає ведення діяльності замовника переважно на професійній основі з залученням до роботи кваліфікованих фахівців, котрі володіють відповідними досвідом і знаннями. Перехід до інноваційного соціально орієнтованого типу економічного розвитку можливий тільки за умови високої професійної культури учасників закупівельного процесу. Розкриваючи юридичне значення принципу професіоналізму, однією з двох складових його змісту виділяють ведення діяльності замовника, спеціалізованої організації та контрольного органу в сфері закупівель на професійній основі з залученням кваліфікованих фахівців, що володіють теоретичними знаннями і навичками в сфері закупівель; другою складовою змісту принципу професіоналізму визначають обов'язки замовників, спеціалізованих організацій вживати заходів для підтримання й підвищення рівня кваліфікації та професійної освіти посадових осіб, зайнятих у сфері закупівель, зокрема шляхом підвищення кваліфікації або професійної перепідготовки відповідно до законодавства. Наведені складові принципу професіоналізму ґрунтуються на нормах Закону, за яким замовник включає до складу комісії переважно осіб, які пройшли професійну підготовку або підвищення кваліфікації у сфері закупівель, та осіб, які володіють спеціальними знаннями, дотичними до об'єкта закупівлі.

На реалізацію цього принципу спрямовані положення Закону «Про публічні закупівлі», що передбачають необхідність створення замовником спеціальної служби або призначення посадової особи, відповідальної за здійснення закупівель, включаючи виконання положення Закону, яке зобов'язує замовників залучати експертів, експертні організації, котрі володіють спеціальними знаннями, досвідом, кваліфікацією в галузі науки, техніки, мистецтва або ремесла. Відсутність належної кількості підготовлених кадрів – одна з найістотніших проблем у сфері закупівель. З огляду на це надзвичайно важливою є спрямованість Закону «Про публічні закупівлі» на формування передумов для професіоналізації сфери закупівель і використання принципів персоніфікації відповідальності.

М. Ковалів вказує, що реалізація повноважень публічних замовників, пов'язаних із формуванням і реалізацією цільових програм різного рівня та проектів у сфері публічних замовлень, вимагає високого ступеня професіоналізму посадових осіб, які беруть участь у цьому процесі [2, с. 98]. Це потребує організації підготовки відповідних фахівців. Поділяє цю позицію Н. Бортник, яка зазначає, що ефективність функціонування системи закупівель визначається

багатьма чинниками, серед яких і професіоналізм чиновників [3, с. 13]. Замовники, члени конкурсних, аукціонних, котирувальних комісій повинні підтримувати належний рівень кваліфікації.

Необхідно створювати методичну основу підготовки фахівців у сфері закупівель. Залучення освітніх і консалтингових організацій з проведення спеціальних програм здатне значно підвищити ефективність процедур закупівель. Навчання в сфері закупівель має відбуватися відповідно до освітніх державних вимог.

На відміну від минулого, чинне законодавство охоплює механізми управління всім циклом замовлення (планування–розміщення–виконання). У зв'язку з цим вимоги повинні містити юридичні, економічні, управлінські аспекти, формувати розуміння здійснення планування та приймання товарів, робіт, послуг. Крім освітніх програм, з метою забезпечення кваліфікованої діяльності учасників слід передбачати заходи зі створення системи: атестації кадрів, зайнятих у сфері закупівель, згідно з професійним кваліфікаційним стандартом; підвищення мотивації добросовісної роботи в окресленій ділянці через значні корупційні ризики.

Досягнення високого професіоналізму учасників закупівельного процесу дасть змогу забезпечити загальносуспільні потреби з максимальним досягненням результату та мінімальними витратами бюджетних коштів. В Україні серед замовників спостерігається дефіцит кваліфікованих кадрів у сфері закупівельного процесу, насамперед, через жорстку адміністративну відповідальність навіть за незначні порушення.

Зреалізувати принцип професіоналізму можна не тільки шляхом підвищення професійного рівня співробітників замовника, уповноваженого органу, а й завдяки створенню стимулів для залучення фахівців.

Принцип відкритості і прозорості. Надзвичайно важливим для цього принципу, як зазначає С. Єсімов, є: відкрита та повна інформація про діяльність органів влади і можливість її широкого й вільного обговорення; публічність як можливість участі у формуванні та реалізації замовлень організацій громадянського суспільства та окремих громадян; упровадження інформаційно-комунікаційних технологій, що дає змогу на новому рівні здійснювати інформаційне забезпечення процесів прийняття організаційно-адміністративних рішень за участю громадян в органах державної влади та їх інститутах [4, с. 175].

Незважаючи на те, що роль мережі Інтернет у сфері здійснення закупівель віднедавна значно зросла, питання про якість і доступність розміщеної інформації для її кінцевих споживачів є досі актуальним.

Цікавою є думка на веб-сайті «Бухгалтер. com.ua», де під якістю та доступністю інформації для її кінцевих споживачів розуміється сукупність технічних і організаційних рішень, що забезпечують споживачам своєчасне та зручне отримання інформації, можливість зіставлення відомостей, отриманих із різних джерел, їх використання, наприклад, як вихідний аналітичний матеріал [5].

Веб-сайт «Бухгалтер. com.ua», коментуючи зміст Закону України «Про публічні закупівлі», вказує на три складові цього принципу:

- забезпечується вільний і безоплатний доступ до інформації у сфері закупівель. На реалізацію цієї складової спрямовані положення Закону, що передбачають можливість ознайомлення без стягування плати з конкурсною документацією, інформацією, пов'язаною з проведенням електронного аукціону, документацією про електронний аукціон, повідомленням про проведення запиту котирувань, документами та інформацією, що міститься в реєстрі контрактів [5];

- відкритість і прозорість інформації в сфері закупівель забезпечуються шляхом розміщення в інформаційній системі;

- інформація повинна бути повною і достовірною [6].

Такий підхід не викликає сумніву у тому, що одним із основних напрямів реалізації принципу відкритості та прозорості є створення інформаційного ресурсу Уповноваженого органу, що містить дані про всі етапи закупівель, починаючи з планування і закінчуючи виконанням контракту. Напрями розвитку інформаційної відкритості охоплюють:

- реалізацію державної політики формування і об'єднання інформаційних ресурсів у сфері закупівель; забезпечення прав організацій і громадян на інформацію; створення умов для інтеграції з інформаційно-телекомунікаційною системою;

- забезпечення інформатизації органів державної влади та місцевого самоврядування, впровадження в роботу електронного документообігу як засобу підвищення ефективності їхньої діяльності;

- створення й підтримку необхідної інформаційної інфраструктури та інформаційних ресурсів закупівель для її сталого соціально-економічного розвитку; максимальне використання інтелектуального і кадрового потенціалу; розвиток інформаційного забезпечення закупівель [7].

Нарощування темпів використання інформаційних технологій у сфері закупівель забезпечує можливість удосконалення системи закупівель в Україні загалом, дає змогу здійснювати реальний контроль, значно обмежує корупцію, що є головною умовою ефективного використання бюджетних коштів, відкритості та прозорості системи державних закупівель.

Із описаним принципом тісно пов'язаний *принцип відповідальності* за результативність забезпечення публічних потреб, ефективність здійснення закупівель. Розмір економії бюджетних коштів при розміщенні замовлення став одним із основних показників ефективності витрачання бюджетних коштів. Утім, досить швидко було знайдено спосіб штучного поліпшення показників: збільшення початкової ціни контракту дає змогу піднімати рівень економії бюджетних коштів. Небезпека полягає в тому, що збільшення початкової ціни навіть за умови абсолютної прозорості проведення процедур дає неправильний ціновий орієнтир для учасників закупівель. Водночас поняття «ефективне витрачання бюджетних коштів» законодавчо не закріплено.

Дж. Блек, автор словника з економіки, трактує ефективність як «досягнення якихось певних результатів з мінімально можливими витратами або отримання максимально можливого обсягу продукції з даної кількості ресурсів» [8, с. 225]. Важливо, що ефективність і результативність розглядаються в закупівлях як провідний принцип.

Оцінка економічної ефективності розміщення замовлення може здійснюватися порівняно: з максимально можливими показниками у межах процедури, що завершилася до моменту аналізу; зі середнім рівнем у початкових умовах з використанням аналогічних процедур; з очікуваннями замовника щодо одного або декількох основних показників.

Під *принципом ефективності* витрачання бюджетних коштів слід розуміти, що процедури закупівель мають здійснюватися з мінімально можливими витратами і досягати максимального кінцевого результату проведення процедур, за підсумками яких повинні бути здійснені закупівлі необхідних ресурсів з максимальною економічною вигодою для покупця.

Визначати ефективність використання публічних коштів потрібно для: оцінки потенційної доцільності фінансування, тобто перевірки умови, згідно з якою сукупні результати перевищують витрати всіх видів у прийнятних розмірах; оцінки переваг розглянутого проекту фінансування порівняно з альтернативним; ранжування проектів використання публічних коштів за прийнятою системою показників ефективності для подальшого включення їх до бюджету за умови обмежених фінансових та інших ресурсів.

Сьогодні не існує методики визначення ефективності використання бюджетних коштів. Кваліфікація діяльності з використання бюджетних коштів як «неефективна» вимагає спеціальних доказів то-

го, що існує практична можливість альтернативного варіанту, здатного забезпечити дівіше використання коштів.

Відсутній і належний правовий механізм для отримання та подання таких доказів, і, відповідно, для проведення оцінки ефективності. Суттєвою прогалиною під час оцінювання ефективності публічних замовлень є аналіз лиш одного з етапів закупівельної діяльності – процедури закупівлі, і це неправильно. Важливо проаналізувати всі процеси, що відбуваються в цій системі: від планування закупівлі до контролю за перебігом виконання контракту.

Оцінюючи ефективність закупівель, треба враховувати не тільки економічну ефективність і ефективність проведеної процедури, а й соціальну ефективність, позаяк однією з цілей закупівельної діяльності є задоволення потреб замовника.

Доцільно для забезпечення принципу результативності та ефективності витрачання бюджетних коштів включити до Бюджетного кодексу України (далі – БК) положення про встановлення правових основ державного регулювання ціноутворення в сфері публічних закупівель.

БК окреслено принцип результативності та ефективності використання бюджетних коштів, який передбачає, що під час складання та виконання бюджетів учасники бюджетного процесу в межах наданих бюджетних повноважень повинні виходити з необхідності досягнення заданих результатів із використанням найменшого обсягу коштів або досягнення найкращого результату з використанням визначеного бюджетом обсягу коштів.

Неефективним використанням бюджетних коштів є: недосягнення заданого результату (за обсягом і якістю) за використанням запланованого обсягу коштів; досягнення результату з більшими, ніж це було можливо, витратами.

Автори коментарів до законодавства України про державні закупівлі вказують, що свідченням ефективності державних закупівель, зрештою, є забезпечення повною мірою суспільних потреб і раціональне використання бюджетних коштів внаслідок реалізації замовлень [9].

Принцип забезпечення конкуренції. Поняття «конкуренція» визначено у Законі України «Про захист економічної конкуренції» як суперництво господарюючих суб'єктів, при якому самостійними діями кожного з них виключається або обмежується можливість кожного з них в односторонньому порядку впливати на загальні умови обігу товарів на відповідному товарному ринку [10]. Однією з двох складових зазначеного принципу Закон «Про публічні закупівлі» називає

створення рівних умов для забезпечення конкуренції між учасниками закупівель. Цим положенням передбачено, що будь-яка зацікавлена особа має можливість, згідно з законодавством у сфері закупівель, стати постачальником (підрядником, виконавцем). Закон «Про публічні закупівлі» визначає учасника закупівлі як будь-яку юридичну особу незалежно від її організаційно-правової форми, форми власності, місця знаходження і походження капіталу або будь-яку фізичну особу, зокрема зареєстровану як індивідуальний підприємець.

На реалізацію цієї складової спрямовані положення частин 1, 2 ст. 27 Закону «Про публічні закупівлі», згідно з якими: участь у визначенні постачальників (підрядників, виконавців) може бути обмежена лише у випадках, передбачених Законом; у разі, якщо замовником прийнято рішення про обмеження участі у визначенні постачальника (підрядника, виконавця), інформацію про таке обмеження з обґрунтуванням його причин треба вказати в повідомленні про закупівлю [10].

Слід звернути увагу на складову принципу забезпечення конкуренції, що міститься в Законі «Про публічні закупівлі» і встановлює: конкуренція при здійсненні закупівель має ґрунтуватись на дотриманні принципу добросовісної цінової і нецінової конкуренції між учасниками закупівель із метою виявлення кращих умов поставок товарів, виконання робіт, надання послуг. Це положення містить заборону здійснення замовниками, спеціалізованими організаціями, їх посадовими особами, комісіями щодо здійснення закупівель, членами таких комісій, учасниками закупівель будь-яких дій, які суперечать вимогам законодавства, зокрема призводять до обмеження конкуренції, до необґрунтованого обмеження кількості учасників закупівель. Ці положення закріплені згідно з тим, як у Законі України «Про захист економічної конкуренції» встановлено антимонопольні вимоги до торгів, запиту котирувань цін на товари.

Із наведеним вище принципом взаємопов'язаний *принцип стимулювання інновацій*. Сутність принципу стимулювання інновацій полягає в тому, що замовники, плануючи та здійснюючи закупівлі, повинні зважати на пріоритет забезпечення публічних потреб шляхом закупівель інноваційної і високотехнологічної продукції. У законодавстві відсутнє поняття інноваційної й високотехнологічної продукції. Критерії віднесення товарів, робіт, послуг до інноваційної та високотехнологічної продукції з метою формування плану закупівлі останньої встановлюють органи виконавчої влади, виконуючи функції з нормативно-правового регулювання у конкретній сфері діяльності.

Як передбачено Законом «Про публічні закупівлі», інформація про закупівлі, які через їх технічну та (або) технологічну складність інноваційного, високотехнологічного чи спеціалізованого характеру

здатні поставити, виконати, надати тільки постачальники (підрядники, виконавці), що мають належний рівень кваліфікації, підлягає внесенню в плани закупівель. Окрім розглянутих принципів, деякі вчені пропонують свою систему принципів з огляду на чинне раніше законодавство.

С. Яременко, О. Шатковський виокремлюють основні принципи – недискримінацію, транспарентність, справедливість, ефективність, підзвітність, законність; і додаткові – надійність інформаційного забезпечення; обґрунтованість потреб держави і суспільних потреб, високий рівень кваліфікації фахівців.

О. Підмогильний, формулюючи систему спеціальних принципів адміністративних процедур державних закупівель, вказує на: пріоритет електронного документообігу; участь приватноправової особи в організації адміністративної процедури; забезпечення конфіденційності відомостей; анонімність участі; рівний доступ усіх потенційно зацікавлених осіб; добровільність участі; обґрунтування початкової (максимальної) ціни контракту [11].

Вважаємо, що доцільно ввести в Закон *принципи презумпції невинуватості замовника* при розглядах у контролюючих органах і судах, за громадського обговорення закупівель.

Розвиток і широке застосування інформаційних технологій у різних сферах є провідною тенденцією розвитку України. Основним напрямом реалізації Стратегії сталого розвитку «Україна-2020» є впровадження в діяльність державних органів інноваційних технологій, що підвищують об'єктивність і забезпечують прозорість цієї діяльності. Одним із напрямів реалізації Стратегії є удосконалення умов, процедур і механізмів публічних закупівель.

Система електронного документообігу являє собою організаційно-технічну систему, що забезпечує процес створення, управління доступом і поширення електронних документів з розміщення та виконання державного замовлення в комп'ютерних мережах. Впровадження електронного документообігу назагал спрямовано на централізацію процесів – організацію взаємодії між уповноваженим органом і замовниками в процедурах планування, розміщення та виконання публічного замовлення. Таким чином, реалізація інформатизації процедур закупівель дасть змогу перейти до нових стандартів роботи та вдосконалити систему здійснення закупівель. З метою захисту інтересів замовників необхідно законодавчо закріпити принципи сумлінності та невинуватості замовника при розглядах у контролюючих органах і судах, оскільки часто дії учасників закупівельної діяльності, що ведуться шляхом подачі необґрунтованих скарг на дії замовників, мають характер недобросовісної конкуренції та спрямовані винятково на усунення інших учасників з товарного ринку. Це значно ускладнює своєчасність

і ефективність задоволення громадських потреб, суперечить суспільним інтересам. Потрібно встановити єдність судової та адміністративної практики через трактування у контролюючих та судових органах сумнівів на користь замовників. Відсутність єдиної адміністративної практики перешкоджає стандартизації підходів у здійсненні адміністративних процедур закупівель.

Стосовно *принципу громадського обговорення* закупівель слід зазначити, що з ідеєю інформаційної відкритості всіх стадій закупівельних відносин безпосередньо пов'язана система громадського контролю. Без оперативної та повної інформації про кожне розміщенні замовлення для громадських потреб громадяни не можуть реально впливати на закупівлі та своєчасно виявляти порушення у цій сфері й запобігати їм. До недоліків Закону «Про публічні закупівлі», які ускладнюють участь громадян у контролі за здійсненням закупівель, можна віднести те, що Закон містить складні юридично-технічні конструкції, доступні для сприйняття винятково фахівцями, а це обмежує здатність громадян аналізувати норми Закону і робити висновки про їх дотримання під час розміщення державного замовлення. Отже, можливість громадського контролю істотно звужуються, оскільки контроль залишається прерогативою фахівців.

Висновки. Процедури державних закупівель за своєю природою є адміністративно-правовими, здійснюються на конкурентних засадах відповідно до норм законів «Про публічні закупівлі» та «Про захист економічної конкуренції». Адміністративна процедура державних закупівель – це діяльність органів державної влади щодо реалізації заходів правового, організаційного та економічного характеру, спрямованих на забезпечення публічних потреб, за допомогою комплексного виконання етапів системи. Адміністративні процедури публічних закупівель здійснюються на основі принципів: добросовісної конкуренції серед учасників, максимальної економії і ефективності, відкритості та прозорості на всіх стадіях закупівель, недискримінації учасників, об'єктивної та неупередженої оцінки тендерних пропозицій, професіоналізму, відповідальності за результативність забезпечення публічних потреб та ефективність витрачання бюджетних коштів, стимулювання інновацій, інформатизації процедур, запобігання корупційним діям і зловживанням.

1. Про публічні закупівлі: Закон України від 25.12.2015 р. № 922-VIII // Відомості Верховної Ради України. – 2016. – № 9. – Ст. 89.

2. Ковалів М. В. Основи управління в органах внутрішніх справ: навч.-практ. посібник / М. В. Ковалів. – Львів, 2010. – 340 с.

3. Бортник Н. П. Адміністративний договір як форма публічного управління в сфері організації послуг з перевезення пасажирів автомобільним

транспортом загального користування / Н. П. Бортник, С. С. Єсімов // Вісник НУ «Львівська політехніка». Юрид. науки. – 2014. – № 810. – С. 11–16.

4. Єсімов С. С. Правове регулювання застосування інформаційних технологій для формування довіри до органів державної влади / С. С. Єсімов // Наук. вісник ЛьвДУВС. Серія юридична. – 2015. – № 1. – С. 173–184.

5. Публічні закупівлі: як бюджетникам підготуватися до застосування нового Закону // Бухгалтер. com.ua; для працівників бюджетної сфери. – 2016 р. – 31 травня [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://buhgalter.com.ua/articles/zakupivli-za-derzhkoshti/publicni-zakupivli-yak-byudzhetnikam-pidgotovatisya-do-zastosuvannya/>

6. Про затвердження Порядку розміщення інформації про публічні закупівлі: Наказ Міністерства економічного розвитку і торгівлі України від 18.03.2016 р. № 477 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/z0447-16>

7. Про затвердження Порядку функціонування електронної системи закупівель та проведення авторизації електронних майданчиків: Постанова Кабінету Міністрів України від 24.02.2016 р. № 166 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/166-2016-%D0%BF>

8. Блэк Дж. Экономика. Толковый словарь: Англо-русский / Дж. Блэк. – М.: Инфра-М: Весь Мир, 2000. – 840 с.

9. Коментарі до законодавства України про державні закупівлі / Гармонізація системи державних закупівель в Україні зі стандартами ЄС / С. Яременко, О. Шатковський [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.mvk.if.ua/uploads/files/dz210415-5.pdf>

10. Про захист економічної конкуренції: Закон України від 11.01.2001 р. № 2210-III // Відомості Верховної Ради України. – 2001. – № 12. – Ст. 64.

11. Підмогильний О. О. Організація та здійснення контролю органами державної фінансової інспекції України за сферою державних закупівель: практ. посібник / О. О. Підмогильний. – Донецьк: ЛАНДОН-XXI, 2013. – 255 с.

Бондаренко В. А., Пустова Н. А. Характеристика принципов административных процедур публичных закупок

Рассмотрены принципы, на основе которых построено законодательство в сфере публичных закупок. Раскрыты юридическая сущность принципов публичных закупок и пути их реализации в процессе обеспечения публичных нужд. Проанализированы проблемы, связанные с применением информационно-коммуникационных технологий в сфере публичных закупок.

Ключевые слова: административные процедуры, публичные закупки, принципы, эффективность, бюджетные средства.

Bondarenko V. A., Pustova N. O. Characteristic of principles of administrative procedures for public procurement

The current state of the legal regulation of the procurement of goods, works and services for public needs is the result of a comprehensive process of transformation and changes, which reflected all the stages of the development of the State, and contained in the principles of the legislation. Administrative procedure

has an important legal significance for legal relations in the field of procurement, as their legal conformity, legal quality and availability have a direct impact on the quality and timeliness of providing public needs. Coming into force of the Law of Ukraine «On public procurements» 25.12.2015 № 922-VIII has increased the range of controlled legal relationships in the field of procurement.

Legislation governing the field of procurement is based on the principles. Taking into account the high theoretical and practical significance of administrative procedure of procurement, it seems appropriate to consider these principles and to determine possible ways of implementing them. Public procurement procedures are administrative and legal ones by their nature law, they are being carried out on a competitive basis in accordance with the public procurement law and the law on protection of competition. Administrative procedure of public procurement is the activity of public authorities on the implementation of legal, organizational and economic measures aimed at ensuring the public needs. Administrative procedures of public procurement are based on principles: professionalism, openness and transparency of the system, responsibility for the performance of providing public needs and the effectiveness of expenditure of public funds, the unity of the system, insurance of competition, stimulation of innovation, and computerization of procedures. It is necessary to introduce the principle of public discussion of procurement.

Key words: *administrative procedures, public procurement, principles, efficiency, budgetary funds.*

Стаття надійшла 4 жовтня 2016 р.

УДК 342.9:349.61

М. Т. Гаврильців

ЗАХИСТ ЗАКОННОГО ІНТЕРЕСУ ЯК ПЕРЕДУМОВА НА ЗВЕРНЕННЯ ДО АДМІНІСТРАТИВНОГО СУДУ: ПОНЯТТЯ, СУТНІСТЬ, ВИДИ

Досліджено поняття «інтерес» крізь призму загальноправового розуміння інтересу. Інтерпретовано законний інтерес у сфері публічних правовідносин як передумову на звернення до адміністративного суду для осіб, котрі захищають своє право, тобто можливих суб'єктів спірних правовідносин. Визначено види законного інтересу особи у сфері адміністративного судочинства, його сутність та особливості.

Зроблено висновок, що зміст публічного інтересу в адміністративному судочинстві виражається у праві на судовий захист від протиправних рішень, дій чи бездіяльності публічної адміністрації.

Ключові слова: *інтерес, юридичний інтерес, законний інтерес, публічно-правовий інтерес, процесуальний інтерес, матеріально-правовий інтерес, адміністративне судочинство, судовий захист.*